मदशो प्रस्ति शिवः पन्या योगिनां ब्रक्तिसङ्घे ॥ ११॥ प्रसङ्गन्तरं पाशमात्मनः कवयो विद्यः । स एव साधुषु कृतो मोन्नद्धार्मपावृतं ॥ २०॥ तितिन्नवः कारुणिकाः मुक्दः सर्वदेक्तिनां । अज्ञातशत्रवः शान्ताः साधवः साधुभूषणाः ॥ २१॥ मय्यनन्येन भावेन भित्तं कुर्वन्ति ये दृढां । मत्कृते त्यक्तकर्माणस्त्यक्तस्वज्ञनवान्धवाः ॥ २१॥ मदाश्रयकथा मृष्टाः शृणवन्ति कथयन्ति च । तपन्ति विविधास्तापा नैतान् मद्भत्येतसः ॥ २३॥ त एते साधवः साधि सर्वसङ्गविविज्ञिताः । सङ्गत्तेष्य ते प्रार्थः सङ्गदोषक्रा कृते ते ॥ २४॥ सङ्गत्तेष्य ते प्रार्थः सङ्गदोषक्रा कृते ते ॥ २४॥ सङ्गत्तेषय ते प्रार्थः सङ्गदोषक्रा कृते ते ॥ २४॥

सतां प्रसङ्गान्मम वीर्यसंविदो भवन्ति कृत्कर्णार्सायनाः कथाः । तद्जोषणादाश्चपवर्गवर्त्मनि श्रद्धा रितर्भित्तर्नुक्रमिष्यति ॥ २५॥ भत्त्या पुमान् ज्ञातविरागं विन्द्रयात् दृष्टश्चुतान्मद्रचनानुचिन्तया । चित्तस्य यत्तो यक्षणे योगयुक्तो यतिष्यते ऋजुभियीगमार्गैः ॥ २६॥ श्रसेवयायं प्रकृतेर्गुणानां ज्ञानेन वैराग्यविज्ञम्भितेन । योगेन मय्यर्पितया च भक्त्या मां प्रत्यगात्मानमिक्।वरुन्थे ॥ २०॥

> देवक्रितिरुवाच ।। काचित् वयुचिता भिक्तः कीदृशी मम गोचरा । यया पदं ते निर्वाणमञ्जमान्वाञ्चवा ग्रहं ।। २६॥ यो योगो भगवदाणो निर्वाणात्मंस्वयोदितः । कीदृशः कित चाङ्गानि पतस्तवावबोधनं ।। २१॥ तदेतन्मे विज्ञानीहि यथाहं मन्द्धीर्हरे ।